

Angivelse af de Organer, der burde oprettes i Tilknytning til Sikkerhedsraadet, nemlig

- 1) en Kontrolkommission for Rustningerne og
- 2) en Kontrolkommission til Overvaagelse af Forbudet mod Anvendelse af Atomenergi til militære Formaal.

Ved denne Lejlighed udtrykte Molotov sin Beklagelse af, at den af Forsamlingen i Januar 1946 nedsatte Atomenergikommission*) endnu ikke havde naaet positive Resultater.

Den canadiske Delegation var af den Opfattelse, at Sovjetunionens Forslag ikke var vidtgaaende nok og ønskede derfor, at det skulde suppleres med en Udtalelse bl. a. om følgende Punkter:

1. Forudsætningen for at naa til et praktisk Resultat med Hensyn til Nedrustning var, at der samtidig blev ydet de Stater, der nedrustede, den fornødne kollektive Sikkerhed;
2. Sikkerhedsraadet burde omgaaende forhandle med Medlemsstaterne for at naa til Afslutning af Overenskomster i Henhold til Pagtens Artikel 43;
3. Atomenergikommissionen maatte snarest muligt naa til Afslutning af det Arbejde, der var paalagt den ved Forsamlingens Resolution af 24. Januar 1946;
4. Den almindelige Regulering og Nedsættelse af Rustningerne skulde ske ved Hjælp af en Overenskomst, der blev godkendt af praktisk talt alle Stater, og som sikrede en effektiv Kontrol (med Inspektion) med Hensyn til Nedrustningsbestemmelsernes Overholdelse.

Den australske Delegation stillede et Resolutionsforslag, der indeholdt omtrent de samme Punkter.

Sir *Hartley Shawcross* understregede paa den britiske Delegations Vegne, at det var nødvendigt at lade Nedrustningen gaa Haand i Haand med kollektiv Sikkerhed og et effektivt Kontrolsystem.

Som Repræsentant for de Forenede Stater udtrykte Senator *Connally* Haabet om, at det nye sovjetrussiske Initiativ maatte betyde, at der nu kunde opnaas Enighed indenfor Atomenergikommissionen, hvor de Forenede Stater forlængst havde fremsat et Forslag om effektiv Kontrol. Det var nødvendigt at skænke ikke alene Atomvaabenet, men ogsaa andre Masseødelæggelsesmidler (Raketter m. m.) den fornødne Opmærksomhed. U.S.A. vilde ikke endnu en Gang gennemføre en ensidig Nedrustning, men derimod gerne medvirke til en almindelig, kontrolleret Nedrustning i Forbindelse med den kollektive Sikkerheds Fæstnelse.

Under Forhandlingerne om dette Punkt udtalte Udenrigsminister Gustav Rasmussen bl. a. følgende:

»Paa den danske Delegations Vegne vil jeg gerne udtale min Glæde over det Initiativ, Sovjetunionens Udenrigsminister tog ved sin Tale i Gaar, og som har fundet Udtryk i det i Gaar omdelte Forslag fra Sovjet-Delegationen.

.....

Danmark er lige saa meget, om ikke endnu mere, interesseret som andre Lande i den endelige Fjernelse af den Trusel, som ukontrollerede Rustninger betyder for Verden.

Først og fremmest vil det være af afgørende Betydning at bringe en Overenskomst mellem Stormagterne i Stand. Vi tænker os ikke, at der ikke vil være Vanskeligheder ved at opnaa dette, bl. a. de Vanskeligheder, som Frankrigs Repræsentant henviste til i Gaar.*) Men vi mener dog, at de Vendinger, hvori det Forenede Kongeriges Repræsentant udtrykte sig i Gaar, ogsaa giver fornyet Grund til at haabe, at en Overenskomst, til Trods for alle Vanskeligheder, kan opnaas.«

*) Se Beretning 1. Samling 1. Del S. 18—19.